

Forslagsstillerne er enige heri, men ønsker at fastslå, at dette bør ske inden for overordnede – af Folketinget vedtagne – rammer.

Bemærkninger til de enkelte punkter .

ad punkt 1.

Turistpolitikken skal samordnes og aldrig opprioriteres på bekostning af overordnede frednings- og planlægningsinteresser. Hensynet til turismen kan aldrig blive et selvstændigt argument for f.eks. bygning af motorveje og broer. Det er forslagsstillerens opfattelse, at de hensyn, som tilgodeser landets egne indbyggers behov, i det lange løb er til gavn for turismen. Danske traditioner for det åbne samfund skal fastholdes.

ad punkt 2.

Regeringen har i sit oplæg til turistpolitik fremhævet, at man ikke ønsker at lægge nogen begrænsning på danskernes mulighed for at holde ferie i udlandet. Samtidig har man tilkendegivet, at man vil søge at trække flere udenlandske turister til landet, og der har i debatten været fremført argumenter for, at man især skulle søge at tiltrække valutastærke turister. Samtidig bliver der nu mulighed for Danmarks Turistråd for at gå ind for at få flere danskere til at være turister i deres eget land.

Forslagsstillerne ønsker med punkt 2 at fastslå, at »turistbalancen« kan forbedres på flere måder. En mere beskedne turisme stiller ikke så store krav til investeringer og er ikke så stor en belastning for miljøet som den stort anlagte turistindustri i international stil med koncentration af faciliteter.

Den beskedne og »aktive« turisme har alt for dårlige vilkår i Danmark. Hvis man sammenligner med vore nordiske nabolande, hvor man har et fint udbygget net af store og små hyttebyer, må man konstatere, at mulighederne for beskedne overnatningsformer er små og få i Danmark.

ad punkt 3.

Overskriften for de rammer, der fastlægges for den fremtidige turisme, kunne være »balanceret turisme«.

En balanceret turisme er en turisme, der er miljøvenlig og ressourcebesparende, og som i udstrakt grad bygger på de faciliteter, man allerede har, og hvor udbygning finder sted med nøje hensyntagen til miljø og kulturelle værdier. Den balancerede turisme deler ikke turisterne op i kategorier efter, hvor megen valuta de hver især lægger i

Danmark, men efter, i hvilken grad turisternes adfærd er forenelig med miljøhensyn og med de traditioner, vi i øvrigt i Danmark finder er af kulturel og social værdi.

I den balancerede turisme må enhver investering vurderes, ikke bare ud fra sin direkte forrentning, men også ud fra, hvilke udgifter der på længere sigt vil følge på grund af eventuelle skader på miljøværdier og kulturelle værdier.

ad punkt 4.

Forslagsstillerne tilslutter sig regeringens plan om at lade Danmarks Turistråds arbejde rette sig mod dansk turisme og om at dette arbejde skal have en form for støtte for at komme i gang. Med henvisning til bemærkningerne til punkt 1 skal det understreges, at ikke mindst den »beskedne« turisme bør tage sigte på indenlandske turister. Der er noget paradoksalt i, at danskere, der ønsker en »færdigpakket« billig rejse, næsten altid er henvist til at rejse sydpå i stedet for at kunne holde ferie her i landet. Korttidsturismen – muligheden for at holde korte ferier som f.eks. afspadseringsferie – er et potentiale, der skal udnyttes i det fremtidige turistarbejde over for indenlandske turister.

ad punkt 5.

Turisttilbuddene burde i langt højere grad, end tilfældet er i dag, også være rettet mod børnefamilier, herunder det ikke ringe antal familier med én forsørger. Børnefamilier på ferie har behov for gode og sikre legemuligheder og eventuelt opsyn med børnene for en kortere periode.

For såvel familie- som ungdomsturisme gælder, at de i egentligste forstand er investeringer i fremtidens turister. Børn og unge vil i stort tal vende tilbage til barndommens feriesteder, hvis oplevelserne har været positive.

Når regeringen ønsker at forbedre erhvervsstøtten til hotelbyggeri, ønsker forslagsstillerne modsat at fremhæve, at der er en række andre faciliteter, der kunne trænge til udbygning: vandrerhjem, indretning af skoler i attraktive omgivelser, så de kunne anvendes i turistsæsonen, udbygning af bondegårdsferier og andre opholds- og overnatningsfaciliteter.

I forbindelse med spørgsmålet om anvendelsen af landbrugets uudnyttede bygninger bør det overvejes at ændre loven om sommerhuse og camping således, at der tillades udlejning af et begrænset antal sommerboliger, såfremt det ikke påfører miljøet uoprettelige skader.